

Całościowe dzieło sztuki

Architekt: Max Hegele

Projekt budowy pochodzi z **1899** roku.

Architekt Max Hegele zaprojektował kościół cmentarny, który nawiązuje do problematyki czasu i przemijania, życia w obliczu śmierci, wieczności i zmartwychwstania.

Miał to być kościół nowoczesny (secesja) stojący w powiązaniu ze starą architekturą kościelną (Katedra św. Piotra w Rzymie, Hagia Sophia w Konstantynopolu) i architekturą staroegipską, ponieważ już Egipcjanie wierzyli w dalsze życie po śmierci.

Cechy charakterystyczne tego kościoła cmentarnego:

- Monumentalna wielkość w pośrodku „oceanu śmierci” (3 miliony pogrzebanych!) ma przedstawić Wszechmoc Boga.

- trzy portale, jako trzy drogi prowadzące do Boga: poprzez jego ślady w naturze, przez Pismo Św. i poprzez piękno i dobro w świecie.

- Schody prowadzące do świątyni prowadzą w górę, ku Bogu.

Środkowa szeroka część dla uczestników przy pogrzebie. Wąskie boczne schody pozwalają w razie potrzeby przejście dla pierwszej pomocy lekarskiej.

Pomiędzy schodami miejsce na wieńce, które nie miały miejsca obok trumny w kościele.

- Schody z 25-cioma stopniami dają też dobrą okazję do robienia zdjęć pamiątkowych z pogrzebu.

- Na tylnich wieżach kościelnych zegary na których godziny są zastąpione przez litery: „tempus fugit” - czas przemija. Godzina dwunasta jest zastąpiona krzyżem - to godzina śmierci.

- Nad portalem dwie pary aniołów. Jedna trzyma w ręku krzyż i koronę cierniową (zbawienie i cierpienie), druga para aniołów trzyma w ręku kielich i Pismo Świąte (Eucharystia i Dobra Nowina).

- Prezbiterium jest podwyższone o osiem stopni, aby wszyscy uczestnicy mogli mieć wolny widok na ołtarz.

OBRAZY:

- Nad ołtarzem trzy obrazy:

Na lewym obrazie widać dwa anioły, które przedstawiają drogę życia ludzkiego.

Kłęczący anioł trzyma prawą rękę na klepsydrze (symbol przemijania czasu - jak na zegarach na wieżach). Jeżeli czas dla człowieka upłynął, wtedy przychodzi śmierć (kosa), człowiek, który umarł, zostaje pogrzebany (otwarty grób między oboma aniołami) i to co z człowieka najdłużej pozostaje, jest jego czaszka.

Stojący anioł trzyma w ręku wygaszoną pochodnię, która jeszcze tli i dymi. To jest nawiązanie do proroka Izajasza, który mówi o przyszłym Mesjaszu: „Nadłamanej trzciny nie ułamię i tłącego knotka nie zagasi Izajasz 42,1-4”, którego Mateusz w swojej Ewangelii utożsamia z Jezusem Chrystusem Mateusz 3,17

W środkowym obrazie jest przedstawiony ciąg dalszy lewego obrazu. Człowiek, dla którego czas upłynął, który umarł, którego pogrzebano, i po którym najdłużej pozostanie czaszka, przychodzi w środkowym obrazie jako pielgrzym (na kapeluszu muszelka Jakubowa) do Jezusa Chrystusa. Na stopniach tronu odłożył laskę pielgrzymią i butelkę polową (zasłonięte przez łuk nad ołtarzem) ponieważ dotarł do celu swojej podróży. Jako nagrodę przynosi mu anioł palmę zwycięstwa - życie wieczne.

Jezus Chrystus zwraca swoje oczy i otwarte ramiona w kierunku przychodniów w kościele, bo i oni są zaproszeni do uczestnictwa w jego życiu wiecznym.

W prawym obrazie klęczy Vindobona (personifikacja miasta Wiedni) z nowo wybudowanym kościołem cmentarnym, obok burmistrz Wiednia dr Karl Lueger, oraz anioł, który podnosi wzrok ku niebu ze złożonymi rękoma prosząc Boga, by przyjął ów kościół w darze.

-Ponad tymi obrazami „Sąd Ostateczny”. Maryja i św. Józef u stóp Chrystusa. Obok anioł z Księgą Życia z literami Alfa i Omega. Pod spodem w półkolu napis: EGO SUM RESURRECTIO ET VITA - Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem.

WITRAŻE:

-**W lewym witrażu** skierowanym na wschód „Przemienienie Chrystusa” Jeżeli słońce (najlepiej na wiosnę albo w jesieni) świeci wprost w okno, to wtedy wspaniale widać to, co Ewangelie słowami opisują.

-**W witrażu pod chórem** organowym witraż Chrystusem, który prawą ręką trzyma krzyż w blasku zmartwychwstania.

-**Prawy**, oryginalny witraż z wskrzeszeniem Łazarza, skierowany w zachodzące słońce został zniszczony w czasie wojny. Obecny witraż przedstawia Chrystusa jako sędziego przy Sądzie Ostatecznym.

-**Pod kopułą** ze sklepieniem niebieskim, mozaiki z postaciami czterech Ewangelistów.

-**Posadzka kościoła** ma kształt koła (symbol wieczności) z wpisanym krzyżem (symbol odkupienia).

-**W podziemiach** kościoła znajdują się grobowce, także Burmistrz Karl Lueger jest tu pochowany.

HISTORIA ZBAWIENIA:

Ponad 20 Artystów miało udział przy wystroju tego jednego w swoim rodzaju kościoła w którym jest przedstawiona historia Boga z ludźmi od „Wypędzenia z Raju”, „Zabójstwo Abła”, „Mojżesz i wąż na pustyni”, „Jonasz”, „Chrzest Jezusa”, „Wskrzeszenie córki Jaira”, Wskrzeszenie młodzieńca z Nain”, „Przemienienie Jezusa Chrystusa”, „Ukrzyżowanie Jezusa”, „Złożenie Jezusa do grobu”, „Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa”, „Śmierć Maryi”, „Śmierć św. Józefa” i „Sąd Ostateczny”.

Ten jedyny w swoim rodzaju kościół cmentarny jest codziennie od godziny 8-mej do 16-tej otwarty.

Dojazd: Tramwaj 6 oraz 71 . Przystanek Zentralfriedhof Tor 2 (2-ga brama Cmentarza Centralnego, w 11-tym Beziku.